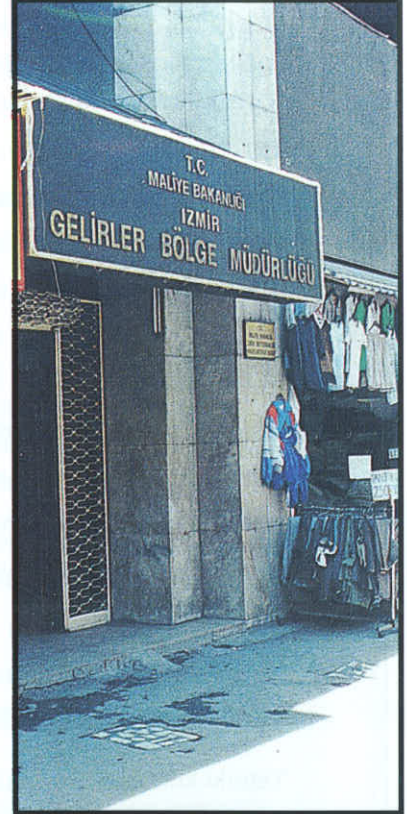

Kumda Oynamayanlar Kazandı

MALİ POLİS ZORU BAŞARIYOR

İlaç Haber'in ilk sayısında aktarılan ve İzmir'de eczanelerde yaşanan vergi denetlemeleri sonucu oluşan matrah farkı, gecikme faizi ve diğer cezalar dahil tahakkuk eden rakamın toplamının sadece yaklaşık üç trilyon TL. olduğu belirtiliyor.

T.C. Maliye Bakanlığı İzmir Gelirler Bölge Müdürlüğü serbest eczanelerde mali denetimle uğraşırken(?) İzmir Emniyet Müdürlüğü elemanlarının yakaladığı naylon fatura, hayali ihracat rakamının 330 trilyon TL.'yi bulacağı tahmin ediliyor. Üstelik bu rakamın artabileceği de belirtiliyor.

Unutulmayacak

Eczacılar değil, Türkiye'de sermayenin en üst örgütünün temsilcisi söylüyor.

“Maliye dürüstlerin peşinde!”

TOBB Başkanı Fuat Miras “Ödediğimiz verginin yüzde 10’unu bize verin Türkiye’yi uçuralım” dedi

“Kara parayı yakalayın”

KUŞADASI Ticaret Odası’nca, 1998 yılı faaliyetlerinden dolayı en çok gelir vergisi ödeyen mükellefler için düzenlenen ödül töreninde konuşan Türkiye Odalar Birliği Başkanı Fuat Miras, “Maliyeciler kara parayı yakalamak, yerine, vergi verenlerin üzerine gidiyor” şeklinde konuştu.

“Hesap sorun”

MİRAS, “Bizim verdiğimiz vergiler, bütçeyi oluşturuyor ama bize hizmet olarak dönmüyor, siyasetçi götürüyor. Biz işadamlarının artık sesini daha gür çıkarma ve yumruğu masaya vurma zamanı geldi. Mükellefler korkmayın. Ödediğiniz vergilerin nerede kullanıldığını sorun” dedi. 7’DE

FUAT MİRAS

İzmir Eczacı Odası Başkanı ve Genel Sekreteri ile görüştiklerinde “pişmanlık önerildiği”, başkan ve genel sekreterin bunu üyelerine duyurmayıp, üyelerini tahrik ettiği dedikodularına neyse ki İzmir Eczacı Odası’nın 1999 yılı Aralık ayında üyelerine yönelik konu ile ilgili genel bilgilendirmesi arşivlerde duruyor idi.

Daha önce açılan gerek vergi mahkemelerinde kazanılan, gerekse

üst yargı organlarında onaylanan eczacıların mahkeme kararlarına dayanarak İzmir’de de eczacıların hukuksal başvuruları nedense denetleyenleri tedirgin etti.

Olsun, tedirgin olmak adrenalin deşarjını da birlikte getirir. Belki o zaman yüksek adrenalin deşarjı ile ufak ve anlamsız ve de haksız denetlemeler yerine gereğini yerine getirebilirler.

Uzun söze gerek yok; İzmir Eczacı Odası üyesi çoğu serbest eczacı hak etmediğine inandığı vergi cezalarında yolunu hukukta seçti.

İzmir Eczacı Odası üyesi serbest eczacılardan mahkemeye başvuruların sayısı arttıkça, “uzlaşma” söyleşilerinde konu İzmir Eczacı Odası yöneticilerine yönelik eleştirel “bilgilendirmelere” yoğunlaştı.

Türkiye Cumhuriyeti Maliye Bakanlığı İzmir Gelirler Bölge Müdürlüğü yetkililerine ithaf olunur.

(Sabah Gazetesinden alınmıştır)

Eczacılar, doktorlardan çok kazanıyor

Serbest meslekler ve sanatçılar		
Meslek grubu	Beyan edilen ortalama gelir bin TL	Aylık ortalama gelir bin TL
Noter	32.979.354	2.748.279
Ecza ve ilaç deposu	15.230.412	1.269.201
Sanatçılar	9.603.338	800.278
Eczaneler	6.590.057	549.171
Yeminli mali müş. muh.	5.783.088	481.924
Mimar - mühendis	3.763.598	313.633
Avukatlar	2.874.425	239.535
Doktorlar	2.773.538	231.128
Diş hekimi	1.118.093	93.174
Diş protez ve lab.	314.261	26.188

Sakın ola ki adalet duygunuzu titretmeyin

Karşımdaki vergi denetmeni, polis memurunun yakaladığı zanlıya haklarını okuması gibi söylemesi gerekenleri söylerken, pek bir şey anlamadan ama saygıyla dinliyordum... Sadece repliğimin geleceği yeri bekliyordum... Ve nihayet repliğime sıra geldi;

- Uzlaşma istiyorum.

Bu laf bilerek söylediğim bir şey değil. Ancak muhasebecim öyle tembihledi. Hatta **“tutanağı teslim almadan önce yazılıp yazılmadığına bak”** demişti.

Tutanağı elime alınca önce ona baktım yazılmıştı... Sonra da rakamların üzerinde göz gezdirdim; ceza yazılıp yazılmadığını anlayamadım. Neyse, nasılsa birazdan muhasebecim anlatırdı...

Ben ayağa kalkarken, iki kişi içeri girdi... Ve onlarda vergi denetmeninin karşısında yerlerini alırlarken, denetmen bana sayıp döktüğü lafları tekrarlamaya başlamıştı bile.

Anladığım kadarı ile yeni gelenlerden birisi eczacı diğeri ise muhasebecisi idi.

Denetim için getirdiğim evraklarımı masanın üzerinden alıp iplerle bağlamak ve poşetlere yerleştirmek için uğraştığım için, ister istemez kulak misafiri, hatta göz misafiri oluyordum. Eczacı kağıdı imzaladı... Denetmen bir nüshasını eczacıya uzattı... Eczacı kağıdı aynen benim yaptığım gibi evirip çevirdi, onuncu saniye dolarken, çaresizliğini şakaya boğmak istediği lafını söyledi;

- Ben anlamam ki.....

Odadaki beş kişi gülmüştük. Tutanağımı çantama koydum, evraklarımı yükledim ve çıktım.

Yirmi, yirmibeş gün sonra raporumu almak üzere, bilenlerin bildiği **altıncı** kata çıktım...

Tam asansörü terk etmişim ki bir meslektaşım ile karşılaştım... Elindeki kağıdı inceliyor... daha doğrusu; kendini kaptırmış, elindeki kağıdı evirip çeviriyor... Beni farkedince kağıtta yazılanları göstererek; toplam ödemem gereken nerede yazıyor diye sordu. **Kendi muhtaç bir himmet dede kaldı ki gayriya neyleye** misali eğilip bir eyyam da ben baktım ama söktüremedim. **612** numaraya gidip kendi zarfımı aldım.

Zarfı hiç açmadan çantama atıp çıktım. Nasılsa söktüremeyecektim.

Zarfa bakmadım ama sorular da ardi ardına yığılmaya başlamıştı kafama...

Biz bu zarfı hak etmiş miydik? Bizler gerçekten bilinçli bir şekilde vergi mi kaçırmıştık? Adalet varmı mıydı? varsa kaç numaradaydı?

Bir an kendimi yokladım... Yoksa ben adalet duygumu mu titretiyordum?

İşte bu son sorunun kancası beni fena halde titretti.

Sabah Gazetesinin 11. sayfasında bir kez daha titretiyorum;

“2000 yılı Şubat sonu itibarıyla, tahsil edilmeyen (Dikkatinizi çekerim; **“tahsil edilmeyen ve edilemeyen”**)

vergilerin tutarı, iller itibarı ile belli oldu.

Maliye Bakanlığı Muhasebe Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre, 2000 yılı Şubat ayı sonu itibarıyla; tahakkuk eden vergi **7 katrilyon 89 trilyon** lira, tahsil edilen vergi **4 katrilyon 98 trilyon** lira, tahsilat oranı ise **%57.81**.

Şubat ayı sonu itibarıyla büyük bir kısmı geçmiş yıllardan gelen tahsil edilemeyen vergi gelirlerinin, faizsiz tutarı **3 katrilyon** lira. Buna gecikme zammı alacağı da dahil edildiğinde, tutarın **6 katrilyon** liraya yaklaştığı tahmin ediliyor.”

(Burada yine bir noktaya dikkatinizi çekmek isterim; Yukarıda sözü edilen tarifler tahakkuk eden vergi tarifini içermektedir. Yani; gün boyunca otuz- kırk kişiye hizmet veren veya mal satan, ama iki - üç fiş, makbuz kesenler, on günde bir göstermelik fatura kesenler bunların içinde, **iş yapıp da vergi dairesinde hesabı bile olmayanlar** dışındadır.)

Yazıyı okurken kendinize mukayyet olun adalet duygunuzu titretmeyin.

Yoksa istikrar bozulur. Bir ülkedeki istikrar adalet duygusundan önde gelir. İstikrar direnir de arkadan gelmeye kalkışırsa; bir yeşil, bir kırmızı pulu elinizden zimmetle alırlar (5+5 Cumhurbaşkanlığı oylamasını hatırlarsanız), istikrarı ön tarafa geçirirler.

Düşünürken sadece bunları düşünmeyin. iki adım sonrasını da düşünün...

Düşünmemeniz gereken yerler de vardır. Mesela serbest bir eczacı olarak şunları düşünmeyin;

- Cironuzun % 70 -80'e varan bölümünü resmi kurumlara fatura karşılığı temin edensiniz....
- Temin etmeye çalıştığınız bu cironuzu; en erken otuz gündün başlayarak, yüzelli gün sonrasına tahsil edebildiğinizi düşünmeyin...
- Enflasyonun gani olduğu bir ülkede, bunun ek bir maliyet olduğunu düşünmeyin ...
- Resmi kurumdan tahsilat yapmak üzere gittiğinizde **"Borcu yoktur"** kağıdı istendiğini düşünmeyin...

• Hatta borcu yoktur kovuşturmasının, tahsilatı yapacak olan kuruma ait olduğunu ama sizin sırtınıza yüklenmiş bir yük olduğunu da düşünmeyin...

• Borcu yoktur kağıdı mekanizması ile, "Ne yapayım param yok. Olunca faizi ile birlikte gider yatırım "özgürlüğünüzü kullanmadığınızı bile düşünmeyin.

Ben şahsen öyle yapıyorum. Düşünmemeye çalışıyorum. Bu konuda da oldukça deneyimliyim. Evet iddia ediyorum, deneyimliyim. **Çünkü biz; "Büyüklerimiz bizden iyi düşünür, çok düşünen kafaya kötü fikirler üşüşür" nasihatları ile adam olduk. (Gerçekten olduk mu?)**

Ama bir şey var ki; düşünmeden edemiyorum;

Ülkemin en saygın kurumu olması gereken Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Başkanı bizlerden toplanan vergilerle nasıl oluyor da milletvekiline çanta hediye edebiliyor?

Oysa ben 7. sınıftaki tek kızıma iki aydır istediği, **16 milyonluk** bir yazılımı alamıyorum?

Ve biliyorum; kızına şeker alamayan babalar var benim ülkemde, yoksulluktan cin gibi oğlunu okutamayıp, onüç - onbeş yaşında demirci çırağı eden babalar var benim ülkemde,

Eczanemin bulunduğu yer nedeniyle babalığına şahit olduğum babalar var; benim vatandaşım...

Çingene dediğimiz... babaları izliyorum eczanemden... oğluna hırsızlık zanaatını öğretiyor.

Babalar var benim ülkemde... Kimisi gecekonduda oturuyor, kimisi...

Düşünmeden edemiyorum. Tüm bunları aynı tablo içerisine koyarak düşünmeden edemiyorum.... Kendimi zorluyorum... Adalet duygumu titretmemek için zorluyorum....

Titretmiyorum da. Ama içim üşüyor.... Titriyorum...

